

Lovforslag nr. L 85

Folketinget 2012-13

Fremsat den 16. november 2012 af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup)

Forslag

Til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik

(Tilskud til tandpleje og hjælp til udsættelsestruede lejere)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 928 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 81 indsættes før overskriften før § 82:

»Udsættelsestruede lejere

§ 81 a. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede midlertidige huslejudgifter til en person, der er udsættelses-truet på grund af huslejerestancer, hvis det på sigt kan forebygges, at personen udsættes af boligen. Kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltager i gældsrådgivning eller lignende. Kommunen skal særligt rette hjælpen til børnefamilier og socialt udsatte borgere. Kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejeren. Udgiften til hjælpen afholdes fuldt ud af kommunen, jf. § 99, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 kan ikke anvendes til direkte at kompensere for økonomiske sanktioner givet efter denne eller anden lovgivning vedrørende forsørgelsesgrundlaget.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 kan kun ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejudgifterne.«

2. Efter § 82 indsættes før overskriften før § 83:

»§ 82 a. Kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje til personer, som modtager ydelser efter loven svarende til kontanthjælpsniveau. Personer, der modtager særlig hjælp efter § 27 a, har ret til tilskuddet, hvis hjælpen inklusiv førtidspension efter lov om social pension svarer til kontant-

hjælpsniveau. Personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, har ret til tilskuddet, hvis de modtager en ydelse svarende til, hvad de ville være berettiget til i kontanthjælp, og opfylder de økonomiske betingelser for at modtage kontanthjælp.

Stk. 2. For personer fra 18 år til og med 24 år ydes tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr. For personer, som er 25 år eller derover, ydes tilskud til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 800 kr.

Stk. 3. Den årlige egenbetaling efter stk. 2 opgøres for det enkelte kalenderår på grundlag af dokumenterede afholdte udgifter til tandpleje, uanset om personen har været omfattet af den berettigede personkreds hele året.

Stk. 4. Kommunen skal forhåndsgodkende, at der ydes tilskud efter stk. 2, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder.

Stk. 5. Modtagere af tilskud efter stk. 1-4 kan søge om hjælp til dækning af den resterende egenbetaling efter § 82. Ansøgning herom skal være indgivet før behandlingen udføres.«

3. I § 99 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Kommunen afholder fuldt ud udgifterne til hjælpen til udsættelsestruede lejere efter § 81 a.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets indledning og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Øget tilskud til tandpleje
 - 2.1.1 Gældende ret
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Hjælp til udsættelsestruede lejere
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

1. Lovforslagets indledning og baggrund

Regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Enhedslisten har indgået aftale om Finansloven for 2013.

Aftalen omfatter bl.a., at der indføres øget tilskud til tandpleje og hjælp til udsættelsestruede lejere. Disse to elementer fra finanslovsaftalen udmøntes med dette lovforslag. Det fremgår af aftalen, at der: »indføres en ret til et ekstra tilskud til personer, der modtager de laveste ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, til dækning af udgifter til alle former for forebyggende og behandlende tandpleje. Tilskuddet afgrænses til modtagere af de laveste ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, blandt andet kontanthjælpsmodtagere, modtagere af ressourceforløbsydelse og andre ydelser på kontanthjælpsniveau.

Tandsundheden senere i livet påvirkes af indsatsen i de unge år. Derfor indføres et tilskud til unge fra 18 til og med 24 år, som er på de laveste ydelser, på 100 pct. af den egenbetaling for tandpleje, som overstiger 600 kr. årligt. Tilsvarende indføres der for personer på 25 år eller derover på de laveste ydelser et tilskud på 65 pct. af den egenbetaling, der ligger udover en årlig egenbetaling på 800 kr.

Dermed er tilskuddet målrettet økonomisk vanskeligt stillede personer med høje udgifter til tandpleje. Kommunerne skal forhåndsgodkende udgifter til et samlet behandlingsforløb på over 10.000 kr. Det målrettede tilskud til tandpleje vil både forbedre tandsundheden og reducere den sociale ulighed i sundhed.«

Desuden indfører lovforslaget bedre mulighed for, at kommunen kan hjælpe udsættelsestruede lejere. Det fremgår bl.a. af finanslovsaftalen, at: »Kommunerne skal have bedre muligheder for at yde hjælp til huslejebetaling, hvis det kan

forebygge en udsættelse. Hjælpen kan gives i en midlertidig periode, og det vil være op til den enkelte kommune at vurdere, hvornår denne form for hjælp kan være hensigtsmæssig.«

Kommunerne har givet udtryk for, at der mangler muligheder for at kunne yde midlertidig økonomisk hjælp til børnefamilier mv., der i en periode ikke kan betale deres husleje, f.eks. fordi de på grund af indtægtsnedgang ikke kan betale huslejen, samtidig med at der ikke er fundet en billigere bolig til familien endnu. Antallet af personer, der bliver sat ud af deres bolig, har været stigende over en årrække. I det første halvår af 2012 er der dog sket et fald i antallet af udsættelser.

Den indgåede aftale om finansloven for 2013 omfatter endnu et forslag, som har til formål at forebygge udsættelser af lejere. Ifølge det forslag skal boligorganisationerne underrette kommunerne tidligere, når en anvist lejer ikke har betalt sin husleje, og kommunerne forpligtes til at holde opfølgningssamtaler med anviste borgere med restanceproblemer. Forslaget forventes fremsat i dette Folketingsår.

Regeringen og Enhedslisten er enige om at støtte op om den positive udvikling med dette initiativ til udsættelsestruede lejere.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- Øget tilskud til tandpleje
- Hjælp til udsættelsestruede lejere

2.1 Øget tilskud til tandpleje

2.1.1. Gældende ret

Efter gældende regel i aktivlovens § 82 kan kommunen yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehand-

ling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunderet, og hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Hjælpen forudsætter således både en konkret vurdering af ansøgerens behandlingsbehov og en konkret vurdering af ansøgerens mulighed for selv at betale udgiften.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Med den nye bestemmelse § 82 a i aktivloven foreslås det at sikre et rettighedsbaseret tilskud til tandpleje for personer, som i kraft af deres forsørgelsesgrundlag efter aktivloven anses for at være økonomisk vanskeligt stillede, og som derfor ikke har tilstrækkelige økonomiske forudsætninger for at kunne afholde udgifter til såvel almindelig, herunder forebyggende tandpleje som mere omfattende behandlingsbehov.

Formålet med den nye bestemmelse er at give den omfattede personkreds bedre mulighed for at få udført nødvendig tandpleje. Tilskud til tandpleje, som indebærer samlede udgifter på mere end 10.000 kr. til et samlet behandlingsforslag, skal dog forhåndsgodkendes af kommunen, som skal vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunderet.

Målgruppen for forslaget er modtagere af ydelser svarende til kontanthjælpsniveau efter lov om aktiv socialpolitik. Det kan således både være kontanthjælpsmodtagere efter lovens kapitel 4, herunder modtagere af særlig hjælp efter lovens §§ 27 og 27 a, men også modtagere af revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, som modtager den pågældende ydelse på kontanthjælpsniveau og i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp.

Tilskuddet omfatter udgifter til alle former for forebyggende og behandlende tandpleje, uanset om behandlingen er omfattet af tilskud fra regionerne efter sundhedsloven. Tilskuddet er dog subsidiært i forhold til tilskud efter anden lovgivning og i forhold til tilskud fra fx sygeforsikringen "danmark".

Forslaget indebærer, at personer fra 18 år til og med 24 år modtager 100 pct. tilskud til tandpleje efter en årlig egenbetaling på 600 kr. For personer, som er 25 år eller derover, ydes tilskud til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 800 kr.

Det foreslås, at personer, der er særligt vanskeligt økonomisk stillede, fortsat har mulighed for at søge om hjælp til at få dækket egenbetalingen efter den gældende bestemmelse i aktivlovens § 82. Kommunen skal i så fald forud for behandlingens påbegyndelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunderet, og herunder om personen selv har mulighed for at betale egenandelen.

Tilskuddet ydes til afregning af borgerens egne udgifter, og er som følge heraf ikke skattepligtigt. Desuden anses til-

skuddet som omfattet af den gældende ordlyd i § 7, stk. 1, nr. 9, i lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven).

Kommunens udgifter til tandbehandlingen er omfattet af refusionsbestemmelsen i lovens § 106, hvorefter staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter efter kapitel 10.

Det er op til kommunen at fastlægge, hvordan tilskuddet til tandpleje skal administreres, således at dette er mest enkelt for borgere, tandlæger m.fl. og kommunen.

2.2. Hjælp til udsættelsestruede lejere

2.2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler kan kommunen efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter. Efter gældende praksis kan § 81 ikke anvendes til afholdelse af løbende udgifter.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede nye bestemmelse § 81 a i aktivloven vil kommunerne kunne yde løbende hjælp til betaling af husleje i en midlertidig periode til personer, der er udsættelsestruet pga. huslejerestance, og kommunen vil med forslaget således ikke være begrænset af, at hjælpen efter § 81 kun kan ydes til enkeltudgifter. Hjælpen skal dog være midlertidig og kan derfor ikke indgå som en permanent hjælp til huslejen.

Når personer bliver udsat af deres boliger, har det ikke alene konsekvenser for de personer, det vedrører. Det kan også være en dårlig løsning for kommunerne og rent samfundsøkonomisk. Kommunen kan ved en udsættelse f.eks. have større udgifter til ny midlertidig bopæl, flytning m.v. end ved at yde hjælp til familien, samtidig med at der skabes grundlag for en varig løsning.

Med forslaget får kommunerne derfor i højere grad mulighed for at yde hjælp i en periode til udsættelsestruede lejere, således at de pågældende kan blive boende i boligen, indtil der findes en mere langtidsholdbar løsning for de pågældende.

Det foreslås, at kommunen kan stille betingelser for at yde hjælpen, f.eks. at personen indgår en administrationsaftale ift. borgerens økonomi, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltager i gældsrådgivning eller lignende.

Hjælp efter den foreslåede nye bestemmelse § 81 a kan kun ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifterne.

Det vurderes, at konsekvenserne ved en udsættelse særligt rammer børnefamilier og socialt udsatte personer, og det er derfor en del af forslaget, at kommunen særligt skal rette hjælpen til disse persongrupper. Socialt udsatte borgere kan være borgere med fysisk eller psykisk nedsat funktionsevne, misbrugere eller f.eks. personer med ADHD, som er i en

vanskelig økonomisk situation, og som har vanskeligheder ved at overskue deres økonomi. I andre særlige tilfælde kan kommunen efter en konkret vurdering også yde hjælpen til andre persongrupper.

Efter forslaget er det den enkelte kommune selv, der afholder udgifterne til hjælpen.

Hvis personen har fået en sanktion på grund af f.eks. manglende rådighed, kan hjælpen ikke anvendes direkte til at kompensere for denne nedgang i forsørgelsesgrundlaget. Hvis kommunen vurderer, at personens økonomiske forhold betyder, at der ville kunne ydes hjælp efter § 81 a uanset konsekvenserne af en sanktion, kan der ydes hjælp samtidig med sanktioner. Det foreslåede stk. 2, er heller ikke til hinder for, at kommunen yder hjælp efter stk. 1 i de tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at sanktionen ikke skulle være givet. Hvis personen allerede modtager hjælp eller ville kunne modtage hjælp efter § 81 a og derefter sanktioneres, vil hjælpen efter § 81 a ikke bortfalde på grund af sanktionen, da hjælpen efter § 81 a ikke gives for at kompensere for sanktionen.

Den foreslåede bestemmelse i § 81 a er subsidiær i forhold til hjælp efter denne lov eller anden lovgivning. Den foreslåede bestemmelse supplerer således den gældende § 81 og er derfor en udvidelse af mulighederne for at yde hjælp efter de gældende bestemmelser, herunder også hjælp efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Mio. kr. 2013-pl	2013	2014	2015	2016
Hjælp til udsættelsestruede lejere	0,0	0,0	0,0	0,0
Tilskud til tandpleje				
Stat	72,7	72,7	72,7	72,7
Regioner	19,3	19,3	19,3	19,3
Kommuner	88,0	88,0	88,0	88,0
Lovforslaget i alt	180,0	180,0	180,0	180,0

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagets del om øget tilskud til tandpleje vurderes at kunne have positive økonomiske konsekvenser for tandlægerne og tandplejerne, idet det forventes, at et antal personer, som ikke i dag aflægger besøg hos tandlæge eller tandplejer, vil modtage tandpleje som følge af tilskuddet. Det er op til kommunerne at tilrettelægge administrationen af tilskuddet, så det er mest enkelt for tandlæger, tandplejere m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne. Der er tale om en ny tilskudsmulighed, hvor administrationen skal tilrettelægges af kommunerne.

Hjælpen er ikke skattepligtig og er omfattet af den gældende ordlyd i § 7, stk. 1, nr. 9, i lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven).

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslagets del om hjælp til udsættelsestruede lejere (§ 81 a) vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Hjælpen kan kun gives i en midlertidig periode, og det vil være op til den enkelte kommune at vurdere, hvornår denne form for hjælp kan være hensigtsmæssig. Med § 81 a får kommunen således mulighed for at undgå merudgifter til genhusning mv., hvilket ofte vil være en dyrere løsning end at yde hjælp til familien, samtidig med at der skabes grundlag for en varig løsning. Derudover kan der til hjælpen medfølge tilbagebetalingspligt efter §§ 93 og 94 i aktivloven.

Forslagets del om øget tilskud til tandplejeudgifter forventes samlet at indebære offentlige udgifter på 180 mio. kr. årligt fra 2013 og frem. Merudgifterne for staten udgør 72,7 mio. kr. årligt fra 2013 og frem og vedrører statsrefusion af kommunernes udgifter til tilskuddet efter § 82 a. Regionernes merudgifter udgør 19,3 mio. kr. årligt fra 2013 og frem og vedrører tilskud til tandpleje efter sundhedslovens gældende regler. Kommunernes merudgifter udgør 88 mio. kr. årligt fra 2013 og frem og vedrører udgifter til tilskuddet efter § 82 a samt administrative udgifter, der er anslået til 15,2 mio. kr.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos

Ankestyrelsen, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Lejerforening, Danske Advokater, Dansk arbejdsgiverforening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handicapråd, Ejendomsforeningen Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af danske skatteankenævn, Foreningen af førtidspensionister, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, For-

eningen af statsforvaltningsjurister, Frie Funktionærer, FTF, Huslejenævns- og Beboerklagenævnsforeningen, KL, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen Ældre Sagen, Landsorganisationen I Danmark, Le-

jernes Landsorganisation i Danmark, Rådet for socialt udsatte, Tandlægeforeningen, Statsforvaltningerne, Udbetaling Danmark, Ungdomsboligrådet, Ældreboligrådet, Ældre mobiliseringen og Direktoratet for Kriminalforsorgen.

9. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser / mindredgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Årlige udgifter fra 2013 og frem: 72,7 mio. kr. for staten, 19,3 mio. kr. for regionerne og 88,0 mio. kr. for kommunerne.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Kommunale merudgifter på 15,2 mio. kr. årligt fra 2013 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Potentielle indtægter som følge af øget brug af tandpleje hos borgere, der ikke i dag aflægger tandlægebesøg.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget har ikke EU-retlige konsekvenser	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler kan kommunen yde hjælp efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses.

Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til enlige eller familier til rimeligt begrundede enkeltudgifter, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen er af helt afgørende betydning for ansøgerens eller familiens livsførelse. Det kan f.eks. være hjælp til betaling af huslejerestance, hvis en familie med børn ellers vil blive sat på gaden på grund af huslejerestancen.

Det er med den gældende § 81 ikke muligt at yde hjælp til løbende udgifter, selv i en begrænset periode til udsættelsesstruede lejere. Det foreslås derfor at indsætte en ny bestemmelse § 81 a i kapitel 10 i aktivloven.

Det foreslås i stk. 1, i den foreslåede nye bestemmelse § 81 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, at kommunen kan yde midlertidig hjælp til dækning af rimeligt begrundede huslejudgifter til en person, der er udsættelsestruet på grund af huslejerestancer, hvis det på sigt kan forebygges, at personen

udsættes af en bolig. Hjælpen kan således ikke være meget langvarig eller have karakter af en permanent hjælp.

Det foreslås, at kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltager i gældsrådgivning eller lignende. En administrationsaftale forudsætter, at der i øvrigt er hjemmel hertil ifølge lov om aktiv socialpolitik eller anden lovgivning, f.eks. lov om social pension.

Endvidere foreslås det, at kommunen særligt skal rette hjælpen til børnefamilier og socialt udsatte borgere. Socialt udsatte borgere kan være borgere med fysisk eller psykisk nedsat funktionsevne, misbrugere eller fx personer med ADHD, som er i en vanskelig økonomisk situation, og som har vanskeligheder ved at overskue deres økonomi.

I stk. 2, foreslås det, at stk. 1 ikke kan anvendes til direkte at kompensere for økonomiske sanktioner givet efter denne eller anden lovgivning. Hvis kommunen vurderer, at personens økonomiske forhold betyder, at der ville kunne ydes hjælp efter § 81 a uanset konsekvenserne af en sanktion, kan der ydes hjælp samtidig med sanktioner. Det foreslåede stk. 2, er heller ikke til hinder for, at kommunen yder hjælp efter stk. 1 i de tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at sanktionen ikke skulle være givet. Hvis personen allerede modtager hjælp eller ville kunne modtage hjælp efter § 81 a og derefter sanktioneres, vil hjælpen efter § 81 a ikke bortfalde på grund af sanktionen, da hjælpen efter § 81 a ikke gives for at kompensere for sanktionen.

Bestemmelsen er ikke forbeholdt personer, der har været ude for en social begivenhed eller modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik og kan derfor også anvendes i forhold til personer, der har lønindkomst, men er i en økonomisk vanskelig situation.

Det foreslås i stk. 3, at hjælpen efter stk.1 kun kan ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifterne. Bestemmelsen indebærer, at kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, som kan dække udgiften.

Det er efter forslaget kommunen, der afholder udgiften til hjælp efter § 81 a fuldt ud. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler kan kommunen efter § 82 i lov om aktiv socialpolitik yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrunder.

Hjælp efter den gældende § 82 forudsætter således både en konkret vurdering af ansøgerens behandlingsbehov og en konkret vurdering af ansøgerens mulighed for selv at betale udgiften.

Det foreslås i stk. 1, i den nye bestemmelse § 82 a, jf. forslagens § 1, nr. 2, at kommunen skal yde tilskud til betaling for tandpleje til personer, som modtager ydelser efter loven svarende til kontanthjælpsniveau. Der er tale om et rettighedsbaseret tilskud til dækning af udgifter til tandpleje til personer, som modtager de laveste ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

I henhold til lov om aktiv socialpolitik ydes en række forskellige ydelser (kontanthjælp, revalidering, ledighedsydelse og ressourceforløbsydelse, samt særlig ydelse efter § 27 og § 27 a) og med forskellige satser afhængig af om der f.eks. er tale om unge (under 25 år), hjemmeboende/udeboende, forsørgere m.fl.

Modtagergruppen foreslås med lovforslaget at afgrænses til personer, som modtager ydelser svarende til kontanthjælpsniveau. Det kan således både være kontanthjælpsmodtagere efter aktivlovens kapitel 4, herunder modtagere af særlig hjælp efter lovens §§ 27 og 27 a, men også modtagere af revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, som modtager disse ydelser på kontanthjælpsniveau.

Kontanthjælpsniveau defineres i den forbindelse som det niveau, som modtageren ville være berettiget til, afhængig af forsørgerstatus mv., hvis vedkommende havde været på kontanthjælp.

Modtagere af hjælp efter lovens § 27, kan ikke få social pension på grund af betingelserne om optjening og er dermed ikke omfattet af reglerne om helbredstillæg efter lov om social pension. Gruppen modtager hjælp, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepension, og som er omfattet af målgruppen for lovforslaget med den foreslåede § 82 a.

Førtidspensionister efter reglerne fra 2003, der ikke har optjent ret til fuld førtidspension efter lov om social pension, kan søge om supplerende hjælp til forsørgelse efter § 27 a. Førtidspensionistens brøkpension, som beregnes i forhold til den optjente periode, suppleres i henhold til praksis op til kontanthjælpsniveau, men der vil efter en individuel konkret vurdering kunne udbetales mere i hjælp efter § 27 a, dog højst op til en samlet ydelse svarende til fuld førtidspension. Efter forslaget er personer, der modtager hjælp efter § 27 a omfattet af tilskuddet til tandpleje, hvis deres samlede ydelse bestående af personens brøkpension efter lov om social pension og supplerende hjælp efter § 27 a højst svarer til kontanthjælpsniveau.

Revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse udbetales uafhængig af ægtefælleindtægter og formueforhold. Det indebærer, at modtagere af disse ydelser ikke nødvendigvis vil være omfattet af den målgruppe, som forudsættes at have behov for særligt tilskud til tandpleje. Efter forslaget kan personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse få særligt tilskud til tandpleje, hvis de modtager en ydelse svarende til hvad de ville være berettiget til i kontanthjælp og samtidig opfylder de økonomiske betingelser for at modtage kontanthjælp. Det vil sige, at der foretages en kontanthjælpsberegning med inddragelse af ansøgerens og en eventuel ægtefælles formueforhold og ægtefælles indtægter. Hvis denne indebærer, at der ville kunne udbetales kontanthjælp til ansøgeren, omfatter ansøgeren målgruppen i dette forslag.

Tilskuddet til tandpleje kan omfatte alle former for tandpleje. Der skal således ikke foretages en skelnen i forhold til, om den konkrete ydelse i forvejen er omfattet af tilskud fra regionerne i henhold til sundhedsloven. Der skal heller ikke foretages en forhåndsvurdering af, hvorvidt behandlingen eller tandplejen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Kun ved ansøgning om tilskud til tandpleje med samlede udgifter på mere end 10.000 kr. for et samlet behandlingsforløb skal kommunen forud for behandlingen vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder, jf. forslaget til stk. 5.

Formålet med bestemmelsen er at give modtagere af de laveste ydelser efter lov om aktiv socialpolitik mulighed for at få gennemført nødvendig tandpleje. Det forudsættes, at bl.a.

egenbetalingen er med til at sikre, at modtageren kun får gennemført nødvendig tandpleje.

Det foreslås i stk. 2, at der for personer fra 18 år til og med 24 år ydes tilskud til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr. For personer, som er 25 år eller derover, ydes tilskud til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 800 kr.

Tilskuddet foreslås således målrettet særligt unge fra 18 år til og med 24 år, som kompenseres for en større andel af egenbetalingen. Det skyldes, at unge mellem 18 og 24 år generelt modtager en lavere sats på de relevante ydelser efter aktivloven og således har dårligere forudsætninger for at betale for tandpleje. Samtidig ønskes det at understøtte en forebyggende indsats i forhold til de unges tandsundhed.

Tillægget efter § 82 a er en subsidær ydelse, der delvist dækker modtagerens egen udgift til tandpleje som ikke dækkes via anden lovgivning, fx sundhedsloven eller via tilskud fra fx sygeforsikringen »danmark«.

Det er kommunen, der beslutter, hvordan administrationen af ordningen skal tilrettelægges, således at ordningen er så enkel som mulig for borgere, tandlæger m.fl. og kommunen.

I stk. 3, foreslås den årlige egenbetaling af administrative hensyn opgjort for det enkelte kalenderår, på grundlag af dokumenterede afholdte udgifter til tandpleje – uanset om personen har været omfattet af den berettigede personkreds hele året.

Modtageren af tilskuddet skal tilhøre den berettigede personkreds på tidspunktet for behandlingens gennemførelse, men det er således ikke et krav, at borgeren har været berettiget gennem hele året.

Det påhviler den person, der får udført tandpleje – som ikke tidligere har anmodet om kommunal refusion, f.eks. pga. reglen om en årlig egenbetaling, at dokumentere at have afholdt udgiften, hvis udgiften efterfølgende skal indgå ved kommunens opgørelse af refusion til nye udgifter til tandpleje.

I stk. 4, foreslås det, at hvis der ansøges om tilskud til tandpleje, hvor udgiften til et samlet behandlingsforløb udgør

mere end 10.000 kr., skal kommunen forud for behandlingen godkende, at der ydes tilskud efter reglerne i stk. 2. Kommunen skal i så fald vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Kravet om, at behandlingen skal være nødvendig og helbredsmæssig velbegrunder, vil som hovedregel være opfyldt, hvis behandlingsbehovet er dokumenteret i et behandlingsoverslag fra tandlægen. Det bemærkes, at tandlægen som en autoriseret sundhedsperson i den forbindelse er forpligtet til at handle i overensstemmelse med den til enhver tid værende almindeligt anerkendte faglige standard på området og til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, jf. kapitel 5 i bekendtgørelse af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed.

Såfremt kommunen afslår at godkende et tilskud til et betalingsforløb på mere end 10.000 kr., skal kommunen i forbindelse med afgørelsen pege på alternative behandlingsforslag, som vil være tilskudsberettigede efter bestemmelsen, medmindre behandlingen anses som helt overflødig eller af rent kosmetisk karakter.

Det foreslås i stk. 5, at personer, der er særligt vanskeligt økonomisk stillede, kan søge om hjælp efter lovens gældende bestemmelse om enkelttilskud efter lovens § 82 til at få dækket den resterende egenbetaling.

Personer, som ønsker at få dækket egenbetalingen efter § 82 a, skal ansøge kommunen om hjælp efter § 82, før behandlingen gennemføres. Kommunen skal i så fald efter gældende praksis både tage stilling til, om der er tale om nødvendig tandbehandling, og om ansøgerens muligheder for selv at betale udgiften.

Klager over kommunens afgørelser efter § 82 a kan efter gældende regler indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til nr. 3

Det foreslås, at kommunen fuldt ud afholder udgifterne til hjælpen til udsættelsestruede lejere efter den foreslåede nye bestemmelse § 81 a.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 928 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

Kapitel 10

Hjælp i særlige tilfælde

Enkeltudgifter

§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

1. Efter § 81 indsættes før overskriften før § 82:

»Udsættelsestruede lejere

§ 81 a. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede midlertidige huslejeudgifter til en person, der er udsættelses-truet på grund af huslejerestancer, hvis det på sigt kan forebygges, at personen udsættes af boligen. Kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltager i gældsrådgivning eller lignende. Kommunen skal særligt rette hjælpen til børnefamilier og socialt udsatte borgere. Kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejeren. Udgiften til hjælpen afholdes fuldt ud af kommunen, jf. § 99, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 kan ikke anvendes til direkte til kompensere for økonomiske sanktioner givet efter denne eller anden lovgivning vedrørende forsørgelsesgrundlaget.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 kan kun ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifterne. «

Sygebehandling m.v.

§ 82. Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrunder.

2. Efter § 82 indsættes før overskriften før § 83:

»§ 82 a. Kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje til personer, som modtager ydelser efter loven svarende til kontanthjælpsniveau. Personer, der modtager særlig hjælp efter § 27 a, har ret til tilskuddet, hvis hjælpen inklusiv førtidspension efter lov om social pension svarer til kontanthjælpsniveau. Personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, har ret til tilskuddet, hvis de modtager en ydelse svarende til, hvad de ville være berettiget til i kontanthjælp, og opfylder de økonomiske betingelser for at modtage kontanthjælp.

Stk. 2. For personer fra 18 år til og med 24 år ydes tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr. For personer, som er 25 år eller derover, ydes tilskud til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 800 kr.

Stk. 3. Den årlige egenbetaling efter stk. 2 opgøres for det enkelte kalenderår på grundlag af dokumenterede afholdte udgifter til tandpleje, uanset om personen har været omfattet af den berettigede personkreds hele året.

Stk. 4. Kommunen skal forhåndsgodkende, at der ydes tilskud efter stk. 2, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunderet.

Stk. 5. Modtagere af tilskud efter stk. 1-4 kan søge om hjælp til dækning af den resterende egenbetaling efter § 82. Ansøgning herom skal være indgivet, før behandlingen udføres.«

Kapitel 14

Finansiering m.v.

§ 99. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling, opfølgning og til administration i øvrigt, herunder lægeerklæringer m.v.

3. I § 99 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Kommunen afholder fuldt ud udgifterne til hjælpen til udsættelsestruede lejere efter § 81 a.«